

Els agricultors catalans reclamen una reflexió a fons sobre la política agrària europea, en vista de l'evidència que les seves previsions han fracassat i no hi ha hagut capacitat de resposta a la crisi.

“La política agrària no es pot fer des de l'oficina”

L'any passat, els agricultors catalans van rebre 316 milions d'euros d'ajudes directes de la UE. Els pagesos pateixen més per les dificultats d'afrontar la competència que no pas pels subsidis. El govern català té un pla de xoc per a la modernització del sector agroalimentari català.

“Si pogués ho deixaria córrer. Em faig un tip de pensar i a l'hora de fer els comptes m'adono que l'esforç no-més em serveix per a anar tirant, perquè l'explotació no és rendible des de fa massa temps.” En Pep té una petita explotació de fruita i hortalisses

a Batea (Terra Alta). Assegura que la poca ajuda que rep dels subsidis agraris no resol ni de bon tros els problemes de fons que té, que són comuns a tots els pagesos amb explotacions petites, i està convençut que “la crisi en què fa anys estem enfangats és el resultat de la tossuderia dels polítics de casa

nostra i de fora, que no entenen que la política agrària no es pot fer des de l'oficina”. Com el Pep, els sindicats i les cooperatives agràries del país veuen clar que el futur de les explotacions agrícoles depèn cada vegada més de la pròpia rendibilitat i de la capacitat de prendre decisions per a afrontar la competència, més que no pas d'un subsidi, sovint ridícul, provinent de Brussel·les o de qualsevol altra administració. Però competir amb les exportacions és una altra odissea. El problema és el de sempre: preus molt més baixos en un mercat en què la qualitat i la garantia d'aplicació de processos estrictes en la producció preocupa pocs compradors. El sector primari té uns resultats econòmics comparativament insuficients per plantejar una competència ferma en el marc immediat de la UE i en el nou entorn més competitiu i liberalitzador. La pèrdua de pes relatiu de l'agricultura en el conjunt de l'economia i la liberalització creixent dels mercats agraris internacionals expliquen en bona mesura aquesta dificultat. Sigui com sigui, a Catalunya l'explotació familiar agrària

aporta el 73% del treball agrari i representa més del 80% de les persones que treballen al sector agrari. Per tant, els subsidis hi fan un paper molt important. En aquest sentit, el sindicat Unió de Pagesos aposta per modular els ajuts directes de la política agrària comuna per tal de superar la contínua concentració dels recursos de la PAC en una petita minoria de grans productors, sovint absents, perquè no soluciona els problemes de la desigual distribució de les rendes agràries. A l'estat espanyol l'1% dels receptors d'ajudes concentren el 22% dels diners.

La crisi del dia a dia. El coordinador nacional del sindicat agrari Unió de Pagesos (UP), Joan Caball, s'estima més esperar a tenir a les mans la proposta definitiva de la UE sobre la revisió de la PAC i escoltar les posicions dels estats membres, abans de fer una reflexió a fons, però avança que "tota mesura que impliqui retallar ajudes fa aprofundir més la crisi que viu el sector". Per a Caball, la intenció de passar les tisores "sembla una estratègia per a tancar males consciències del Parlament Europeu i de la Comissió, que a l'última reforma de perspectives financeres van fer curt amb els diners i ara, com que no tenen gaire en compte les necessitats dels pagesos i ja hi ha molts països que hi destinen els propis recursos, no els fa res de plantejar retallades per engreixar unes altres partides". UP té clar que una retallada d'ajudes afectaria "el dia a dia dels pagesos, perquè toca la seva capacitat d'ingressos". En concret, lamenta Joan Caball, "si això passa en el sector oví i boví de carn, que ara ja són per sota dels costos de producció, haurien de tancar tots".

L'any passat, els agricultors catalans van rebre 316 milions d'euros en ajudes directes, del total de 55.000 milions que es van distribuir des de Brussel·les. Sigui com sigui, Unió de Pagesos creu que el principal repte que tenen les institucions europees no és fer números per veure d'on esgarrapen partides, sinó fer una reflexió profunda a fi d'esbrinar "per què han fallat totes les previsions de la PAC, i com és que no hi ha hagut reserves de fons com en alguns altres sectors. Una vegada més, s'ha demostrat que la realitat i la política agrària

Zones rurals i urbanes segons l'OCDE

oficial van per camins diferents, i a la majoria de sectors, la manca de planificació pot significar la mort d'una explotació", assegura Joan Caball.

Descontents amb la feina institucional. El govern català ha engegat el Pla de Desenvolupament Rural 2007-2013, amb una dotació total de 1.016 milions d'euros procedents del departament d'Acció Rural, el Ministeri d'Agricultura i la Unió Europea, que representa un 40% més de pressupost que el Pla Anterior. L'objectiu, segons el conseller d'Agricultura, Alimentació i Acció Rural, Joaquim Llena, és la modernització del sector agroalimentari català: "Tenim un sector amb nombroses oportunitats i molt de camp per recórrer, i per aquest motiu el govern de la Generalitat ha decidit d'afrontar el repte de la modernització i la competitivitat al camp." Aquesta modernització del sector incorpora eines d'assessorament als agricultors per fer viables les

explotacions agràries. Les línies d'actuació se centraran a proveir la ciutadania d'aliments segurs i de qualitat, disposar d'una indústria agrària competitiva al món i lligada al territori, i garantir un paisatge endreçat i un medi equilibrat.

La Unió de Pagesos, però, lamenta que el pla del govern sigui "una cosa sobre el paper i una de força diferent a la pràctica". Segons Joan Caball, "s'ha focalitzat massa el pressupost en qüestions que no són tan pròpies d'un departament d'Agricultura, com el mapa de ruralitat o algunes infraestructures, i en canvi encara no sabem res de modernització i competitivitat. Som al mes de novembre i ni tan sols han fet pública la convocatòria per a les subvencions".

El sindicat ja té una llarga experiència en mobilitzacions per a reclamar millores per al sector i si convé, per la qüestió dels subsidis, tornarà al carrer.

Gemma Aguilera